

העלון השבועי שלך

מאורת שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך בן צבי משה ❖
info@ohrshalom.net הד"ג חברון – 19:03 מוצש"ק חברון – 20:14 <http://www.ohrshalom.net>
הזמנים על פי שעון קיץ

מאורות החג – לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם

הנה בימי הספירה ובטרם יגיע חג השבועות זמן מתן תורתנו הקדושה, יום שהוא מסוגל ומכוון לטהרנו ולהכשירנו לקבל על עצמנו עול מלכות שמיים ועול תורה ומצוות, כמובא בזוה"ק [ח"ג צ/ב] "ומאן דמטי טהור להאי יומא וחושבנא לא אתאביד מניה כד מאטי להאי ליליא לבעי ליה למלעי באורייתא ולאתחברה בה ולנטרא דכיו עלאה דמטי עליה בההוא ליליא ואתדכי" ויש לבאר על פי דברי התלמוד [תענית כ"ו] כי בשעת מתן תורה קידש השי"ת את ישראל וכמובא בשיר השירים [ג, י"א] "בְּיּוֹם הַתְּנַתּוֹ, וּבַיּוֹם, שֶׁמַּחַת לְבוֹ" וכדוניה וכמוהר הבתולות נתן הקב"ה לעמו את המועדים "מקראי קודש" שגם טרם מתן תורה שורש המועדים היו חקוקים בעולם ובמציאות הנבראת מבראשית. ורמז בזה מצינו בתורה על סדר המועדים פסח, שבועות, ראש השנה, יום כיפור סוכות ושמיני עצרת, חנוכה ופורים, על פי הפסוק "אתם ראיתם, אשר עשיתי למצרים; ואשא אתכם על-כנפי נשרים, ואבא אתכם אלי. ועתה, אם שמוע תשמעו בקלי, ושמרתם, את-בריתי והייתם לי סגלה מכל-העמים, כי-לי כל-הארץ. ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים, וגוי קדוש" וביאור הדברים – א. "אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים" [שמות י"ט] פסח מצרים והיציאה מהגלות, הוא הפסח ראש וראשון לכל המועדים. ב. "ואשא אתכם על כנפי נשרים" [שמות י"ט] זה חג הסוכות כנאמר "בסוכות תשבו שבעת ימים.... למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים – וכנגד ענני הכבוד הרומזים לכנפי נשרים. ג. "ואביא אתכם אלי" [שמות י"ט] הוא חג השבועות יום מתן תורה חיות נפשנו, שקרבנו המקום ב"ה לתורתנו ומתוכה ומכוחה לעבודתו, שקרבנו להר סיני ונתן לנו את התורה וקרבו אליו יתברך כנאמר "ואביא אתכם אלי" [שם]. ד. "ועתה אם שמוע תשמעו בקולי" [שמות י"ט] ירמוז לראש השנה, בהיות מילת אי"ן ומילת עת"ה בחינת תשובה [בר"ר כ"א] והוא חיוב התשובה שבראש השנה, ולכן רמוז בפסוק "שמוע תשמעו לקולי" קול השופר, "כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה". ה. "ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי" [שמות שם] ירמוז ליום הכיפורים מלשון שמירה ותשובה, כי שמור נקרא תשובה, "ובריתי" הוא יום הכיפורים שבת שבתון ברית עולם כנאמר "ושמרתם את בריתי". ו. "והייתם לי סגלה" [שמות שם] ירמוז להושענא רבה, יום חיבוט ערבה בהיות מילת "סגלה" גימטרייה צ"ח כמילת סוכה עם ז' ימי החג, יום חיבוט ערבה שאין בה טעם וריח, והיא "סגלה" רק לישראל ויש בה תועלת לרצות את הקב"ה ביום זה. ז. "מכל העמים" [שמות שם] בחינת שמיני עצרת בהיות שבז' ימי החג עולים על מזבח ה' שבעים פרים כנגד אומות העולם וביום זה פר אחד כנגד עם ישראל המובחר מכל העמים "והייתם לי סגלה"

ח. "ואתם תהיו לי מלכת כהנים" [שמות שם] ירמוז לימי החנוכה שנעשה בימים אלו נס בשמן שהיה חתום בחותמו של כהן גדול, וירמוז במילת את"ם מילת אמ"ת, חותמו של הקב"ה, ממלכת כהנים על ידי מתתיהו בן יוחנן כה"ג, וחותרם במילת אמ"ת בימים אלו בהיות היוונים רצו להעביר מישראל ג' חותמי אמת, מילה שבת וקידוש החודש, ט. "וגוי קדוש" [שמות שם] ירמוז על ימי הפורים כי בקבלת התורה בימיהם "קיימו וקבלו היהודים" ברצון מה שקבלו בהר סיני בכפייה, [שבת פ"ח]

ואם כן מובן מה שפירש רש"י על הפסוק "אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל" [שמות שם] שאמר הקב"ה למשה שימסור לישראל את המועדים האלה לפני מתן תורה, ומשה כשדכן מוסר להם את מתנות הקב"ה החתן אל כנס"י הכלה "וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל" [ויקרא כ"ג].

ומובן אם כן מה שאמרנו בפתיח "לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם" [יומא פ"ה] שבכל מועד ומועד יש קדושה לרומם קרן ישראל מעלה מעלה, וכולם שורשם נעוץ ביציאת מצרים מיד בחודש השלישי הוא חודש סיוון חג מתן תורתנו.

וספירת העומר באה לטהר ולקדש את ישראל חמישים יום כנגד הנאמר "מי" מטהר אתכם, בהיות מי"י גימטרייה חמישים, כדי לטהרנו מטומאותינו ומן הקליפות שנאחזו בנו, והוא הרמוז בתפלת שמו"ע "מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך" היינו שמילת מי"י דומה ל"ך שהוא שער החמישים גם כן, וכדברי הפסוק [ישעיהו מ] "שאו-מרום עיניכם וראו מי-ברא אלה" וכדברי הזוה"ק [תיקונים מ"ט] "בראשית ברא אלקי"ם. שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה, מי אלה, הוא אלקי"ם, מי ברא לאלה, שאו מרום עיניכם דא קריאת שמו"ע, ראשי תיבין שמע דמיחדין ישראל לקודשא בריך הוא פעמים"

וחג השבועות ראש הסולם במתחיל ב"היום יום אחד לעמר" הוא זה שמולך אותנו בכוח החגים כולם מיציאת מצרים ועד פורים בקדושה ובטהרה הנובעים מקדושת התורה כנאמר [שמות ל"ד] "וחג שבועות תעשה לך ביכורי קציר חיטים" – וכדאי הוא ל"ך אותיות מי"י לטהר אתכם.

מנהג ישראל שאוכלים בחג השבועות מאכלי חלב – על שום מה?

מצינו במדרש [שמו"ר כ"ח] באותה שעה בקשו מלאכי השרת לפגוע במשה, עשה בו הקב"ה קלסטרונין של פניו של אברהם אבינו ע"ה, אמר להם הקב"ה אי אתם מתביישין הימנו, לא זהו שירדתם אצלו ואכלתם בתוך ביתו?

ויש להבין מה היה בדמותו של אברהם אבינו ע"ה שבעטיו נמנעו המלאכים מלפגוע במשה רבינו ע"ה, ולא עוד אלא שמסרו לו כולם את סתרי התורה כמובא בחז"ל.

מנהג בישראל הוא שאוכלים מאכלי חלב בחג השבועות ומנהג ישראל דין הוא, ושרשו בתורה הקדושה כי אין לך דבר שאינו רמוז בה "הפוך בה והפוך בה דכולא בה" [אבות ה] כי בהגיע ג' המלאכים אצל אברהם אבינו באלוני ממרא, מצינו נאמר [בראשית י"ח] "יקח-נא מעט-מים, ורחצו רגליכם, והשענו, תחת העץ ואקחה פת-לחם וסעדו לבכם, אחר תעברו" ובהמשך הפרק מצינו נאמר "ויקח חמאה וחלב, ובן-הבקר אשר עשה, ויתן, לפניכם; והוא-עמד עליהם תחת העץ, ויאכלו".

ומן המפורסם שתורתנו הקדושה נמשלה למים "הוי כל צמא לכו למים" [ישעיה נ"ה] ללמדך כי במעשיו אלו הכין אבינו ע"ה, את הכלים של בניו ובפרט את נשמת משה רבינו ע"ה, לקבלת התורה על ד' פניה פרד"ס, באומרו יק"ח נ"א מע"ט מי"ם - הוא רמז למשה שנאמר בו "ותחסרהו מעט מאלקים" [תהילים ח] שיהיו הם המלאכים לוקחים את משה רבינו ונותנים לו את התורה שהיא בחינת מי"ם.

וכשראה אברהם אבינו ע"ה בעיני שכלו ורוחו, שירצו המלאכים לפגוע במשה אמר להם "ורחצו רגליכם" היינו שתטהרו עצמכם מטבעכם שאתם מלאכי אש שרפי קודש, ואם יקשה זאת בעיניכם "השענו תחת העץ" הוא רמז לצדיק "היש בה עץ אם אין" [במדבר י"ג] וכפירש"י היש בה צדיק שמגן עליהם, כי צדיק גוזר והקב"ה מקיים.

ואמר להם אברהם אבינו ע"ה, ואם תרצו לומר שהתורה הקדושה אין לה מקום בין בני אדם קרוצי חומר, הרי יש בה מצוות מעשיות שאין אתם צריכים לקיימם, ורמז להם במעשה ממש "ויקח חמאה וחלב" שלקח תחילה חמאה וחלב ורק אחר כך "ובן הבקר אשר עשה" רמז להם איסור אכילת בשר וחלב, ורק לאחר שאכלו מהחמאה והחלב "ויתן לפניהם" שהעמיד להם את בן הבקר, "ויאכלו".

וזה באופן של שליט ומצווה "והוא עמד עליהם" בעמידה איתנה בכל קומתו בכוח "תחת העץ" צדיק יסוד עולם, עץ החיים, תורתנו תורת חיים "וחי בהם" [ויקרא י"ח] והסכימו איתו כנאמר "ויאכלו".

והנה כשבא משרע"ה לקבל את התורה אמרו מלאכי השרת "מה לילוד אשה בינינו?" [שבת פ"ה] והוא דבר נכון ואמת לכשעצמו על כן צר לו הקב"ה צורת אברהם אבינו ע"ה ואמר למשה "אחוז בכסא כבודי והחזר להם תשובה" ושאלם משה רבינו על מצוות מעשיות דווקא, ולא הועיל עד שצר השי"ת דמות אברהם בפניו של משה, ובושו המלאכים בפניו שכבר התנה עימם וגזר עליהם "והוא עמד תחת העץ ויאכלו".

ומכאן למדנו מה שאנו אוכלים מאכלי חלב בחג השבועות הוא בבחינת "מעשה אבות סימן לבנים" [רמב"ן בראשית י"ב] שהאכיל אברהם אבינו את מלאכי השרת חמאה וחלב על מנת להכין את הכלים והכשרת הנשמה לקבל את התורה בהר סיני "משה קבל תורה מסיני" [אבות א,א] בזכות ובקדושה בד' אופנים שבה. ויזכנו השי"ת להיות מאלו הנאמר בהם "כי מוצאי מצא חיים ויפק רצון מה" [משלי ח].

"יום הששי ויכלו השמיים"

אמרו רז"ל "יום הששי" הוא ו' בסיוון יום מתן תורה היות שביום זה נתחזקו עמודי העולם כי תנאי התנה הקב"ה עם מעשה בראשית כנאמר "תנאי התנה הקב"ה עם מעשה בראשית: אם

ישראל מקבלים את התורה, מוטב, ואם לאו הם חוזרים לתוהו ובוהו" [שבת פ"ח]

והנה מן המפורסמות שמלך המשיח קרוי אור [פסיקתא רבתי ל"ז] כנאמר [תהילים ל"ו] "באורך נראה אור" הוא האור שאנו מצפים לו, אורו של מלך המשיח, שעליו אמר הקב"ה בתורה הקדושה "וירא אלקים את האור כי טוב" [בראשית א] שצפה הקב"ה במשיח עוד בטרם נברא העולם.

וכן המשילו רז"ל את התורה לאור כמובא בבראשית [רבה ג-ב] ובהיות אור"ר של הבריאה רומז לאורו של משיח שגנזו הקב"ה לעתיד לבוא "כי טוב" עד שיתגלה האור הגנוז משיח צדקנו, כל זה היה בחג השבועות שניתנה בו תורה לישראל ונתקיימו שמיים וארץ ויש תכלית ותקווה להתגלותו של משיח.

על כן קוראים אנו בחג זה את מגילת רות, להזכיר את יחוסו של מלך המשיח, ודווקא בחג מתן תורתנו כי אז פסקה זוהמן [שבת קמ"ו] וחזר העולם למעמדו הראשון טרם החטא, ולולי העגל היתה הגאולה האחרונה כבר אז.

והנה יש ג' כתרים כידוע – כתר כהונה, כתר תורה וכתר מלכות. וכבר נטל אהרון הכהן כתר כהונה, ודוד מלך ישראל נטל כתר מלכות, ואילו כתר תורה כל הרוצה ליטול יבוא ויטול. [אבות דר"נ א]

ומוכרח להיות שכתר כהונה יהיה עם כתר תורה, כי ממזר תלמיד חכם קודם לכהן עם הארץ [הוריות י"ג] ועל הכהן נאמר [ויקרא כ"א] "והכהן הגדול מאחיו" היינו שגדול בחכמה [יומא י"ח] וגם על מלך ישראל נאמר [דברים י"ז] "וכתב לו את משנה התורה ..... וקרא בה כל ימי חייו", היינו שכתר מלוכה וכתר תורה כרוכים זה בזה.

והוא כדברי נעים זמירות ישראל [תהילים קי"ט] "ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש", להראות גודל מעלתה וצניעותה של רות שזכתה להוליד מלכות בית דוד כשבאה לחסות תחת כנפי השכינה – תחת עץ החיים.

והוא שרמזה רות לבעז [רות ג] "ופרשת כנפך על-אמתך, כי גאל אתה" כלומר, בך שורש הגאולה העתידה אם "פרשת" מלשון פרשת דרכים ברומי [סנהדרין צ"ח] והוא מצפה ל "כנפך" היינו לרמוז בפסוק [ישעיה כ"ד] "מכנף הארץ זמירות שמענו, צבי לצדיק.. " "על אמתך" שאני בחינת מלכות ואתה בעז בחינת אש תמיד תק"ד, מילת תק"ד אותיות ע"ב ז' פעמים, בע"ז.

וזה בעבור "כי גאל אתה" כרמוז במילות הפסוק " מכנף הארץ זמירות שמענו" כי מקובלים אנו מאבותינו כי באותיות מנצפ"ך שורש הגאולה, והנה אברהם אבינו מיתק את האות "כ", ויצחק אבינו ע"ה מיתק את אות "מ" ויעקב אבינו ע"ה מיתק את אות "נ", ויוסף צי"ע מיתק את אות "פ" והגאולה האחרונה תהיה במיתוק אות "ץ", כנרמז במילת מכנ"ף, שהם אותיות מנצפ"ך חסר אות "ץ", שרומזת לצדי"ק, "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" [מתפלת שמו"ע].

ודרך הצדיקים שיהיו פועלים מיד ועכשיו להחיש גאולת ישראל כנאמר [רות ד] " ויאמרו כל-העם אשר בשער, והזקנים עדים, יתן ה' את-האשה הבאה אל ביתך, כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל, ועשה חיל באפרתה, וקרא שם בבית לחם. ויהי ביתך כבית פרץ, אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע, אשר יתן יהוה לך, מן הנערה, הזאת"

"ואלה תולדות פרץ, פרץ הוליד את-חצרון. וחצרון הוליד את-רם, ורם הוליד את עמינדב. ועמינדב הוליד את-נחשון, ונחשון הוליד את שלמה. ושלמון הוליד את בעז, ובעז הוליד את-עובד. ועבד הוליד את ישי, וישי הוליד את דוד"